

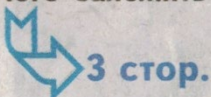
Світ захоплень

10 жовтня – День художника України

У мистецтві, як і в медицині, є багато спеціальностей: художниця Валентина Баранова про не аматорську творчість

Валентина БАРАНОВА справжня професійна майстриня декоративно-прикладного мистецтва. Жінка оволоділа технікою різьби по кістці, розпису по дереву і тканині - батік, іконописом, уміє ткати гобелен, грати на піаніно та зробити практично будь-який виріб із бурштину. Як навчитися малювати, у чому справжня цінність виробу, від чого залежить його вартість і як стати професіоналом своєї справи - про це і не тільки дізнавалися «Сарненські новини».

У мистецтві, як і в медицині, є багато спеціальностей: художниця Валентина Баранова про не аматорську творчість

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Всі роботи пані Валентини ексклюзивні. Жінка навіть не пам'ятає, скільки всіх виробів налічується, але переконали, що кожен на 100% авторський:
- Я навчалась в Абрамцевському художньому коледжі за спеціальністю «Художня обробка дерева, каміння, кістки». Це один із найкращих закладів, який готує таких спеціалістів. Потім отримала освіту в Рівненському державному гуманітарному університеті. Навчалась на майстра декоративно-ужиткового мистецтва й викладача. Тобто мої роботи - це не просто якісь необдумані картини. Це суто власні вироби, виконані у відповідній техніці, яку опанувала не один рік. Художниця впевнена: аби

професійно займатися своєю справою, насамперед потрібно здобути знання про предмет. Від цього залежить подальший творчий розвиток:
- У мистецтві є багато напрямків. Я, наприклад, спеціально вивчила декоративно-ужиткове. Це те, що прикрашає наш вжиток: розпис по дереву, ткацтво, різьба й ін. А є, скажімо, станковий живопис. У цьому напрямку не працюю, бо маю іншу спеціалізацію. У медицині є окуліст, який розбирається в одній області, а є лор. Хоча вони обоє лікарі, але кожен в окремій галузі. Так само і в мистецтві є багато спеціальностей і необхідно знати специфіку своєї. В обробці матеріалів усі знають - кістка дуже тверда, а янтар навпаки. Якщо кістку можна полірувати й усе буде гарно блищати, то на бурштиновому виробі після поліровки деталі можуть просто стертися. Таких нюансів безліч. І саме знання про деталі відрізняє професіонала від аматора.
У родині пані Валентини не лише вона займається декоративно-ужитковим мистецтвом. Її мама Ольга Баранова - заслужений художник України з різьби по дереву, роботи якої теж викликають захоплення.
- У 1998 році працювала на Державному підприємстві «Укрбурштин». У нашій групі було вісім осіб і нас називали «індивідуалами». Ми виробляли різні за складністю

замовлення. Згодом перед підприємством постало питання, як заробляти гроші на картинах із бурштину. Мама там же працювала головним художником й очолила відділ, де ми разом уперше придумали й удосконалили технологію обробки каміння. Було дуже багато етапів, під час яких визначалось, якого розміру мають бути камінці, форми. Їх ділили по фракціях, підбирали кольори. А потім у 2000-му настав справжній бум на картини з бурштину. Це стало модно, - пригадає Валентина Баранова.
Художниця неоднозначно відгукується про якість су-

ві копії. Від того цінність виробів загалом знизилася:
- Зараз є дуже багато неграмотних робіт. Таке враження, що люди вміють лише вмочити пензлик у клей і робити однотипні картини з неясного бурштину. Не розуміючи, як потрібно підбирати кольори. Наприклад, щоб зобразити небо, вони фарбують бурштин у синій колір. Тобто дорогоцінний камінь перетворюють у розбиті скляні пляшки з-під енергетика. Це, м'яко кажучи, непрофесійно. І відповідно такі роботи коштують дешево.
Ще під час навчання в коледжі пані Валентина оволоділа іконописом. Особливо цінує дві свої роботи:
- Перша - це ікона «Оранта» з пластин бурштину. Її презентували директору однієї страхової фірми з нагоди відкриття. Також, це працюючі на підприємстві Укрбурштин, зробила ікону Петра і Павла, яка досі зберігається в Музеї бурштину. Крім того, всі ікони у Свято-Покровській церкві, що в парку Героїв Майдану в м. Сарни, теж я робила.
Майстриня запевняє, що неможливо сказати, скільки часу займе той чи інший виріб. Все залежить від ідеї:
- Для початку потрібно створити ескіз. Якщо це, наприклад, батік, то на підрамник натягується спеціальна тканина й за два дні можна

зробити розпис. Але найбільше часу займають ідеї. Можна тижнями обдумувати тему, прикрасити мотиви. Ніколи не роблю, як то кажуть, «що попало» й не повторюю нікого. Всі роботи лише авторські. Тому й сказати, скільки часу може зайняти якийсь проект, наперед важко.
Жінка зізнається, що останнім часом майже не працює над новими виробами. Більше уваги приділяє навчанню дітей:
- Захопилася нейрографією. Це така новомодна тема. Дуже заспокоює нерви. Також викладаю малювання для дітей. Маю індивідуальні заняття з ученицею, яка хоче стати дизайнером. Але майже не працюю за спеціальністю. Просто не звика робити, аби було. Хочу, щоб виріб мав свій сенс. Цього навчаю і дітей, і не лише в мистецтві, а й у житті.

Вадим НОВАК.
Фото автора.